

ZUZANNA GINCZANKA
HANNA KRALL
STANISŁAW LEM
ROMAN POLAŃSKI
ANDA ROTTENBERG
ARTUR RUBINSTEIN
BRUNO SCHULZ
JONASZ STERN
ALFRED TARSKI
JULIAN TUWIM

WYSTAWY

CZERWIEC – WRZESIEŃ 2019

BEATA STANKIEWICZ, ARTUR RUBINSTEIN, z cyklu *DZIESIĘCIU ŻYDÓW, KTÓRZY ROZSŁAWILI POLSKĘ*, 2018, OLEJ, FLAMASTER WODNY / PŁÓTNO, 100 × 70 CM, KOLEKCJA MOCAK-U

HERTA MÜLLER

TAM GDZIE NIE MOŻNA MÓWIĆ. SŁOWO JAKO OBRAZ, OBRAZ JAKO SŁOWO

Kuratorzy: Delfina Jałowik, Jürgen Kaumkötter

Wernisaż: 27.6.2019, godz. 18

Czas trwania wystawy: 28.6–22.9.2019

Miejsce: Galeria Beta

Plakat wystawy

Na wystawie pokazujemy kilkadziesiąt kolaży laureatki Literackiej Nagrody Nobla Herty Müller, powstałych w latach 2005–2018. Jest to pierwsza prezentacja tych prac w muzeum sztuki współczesnej.

Herta Müller tworzy kolaże od końca lat 80. Najpierw, podobnie jak w przypadku Wisławy Szymborskiej, pełniły one funkcję pocztówek wysyłanych do przyjaciół i znajomych. Autorka, której się nie podobały dostępne widokówki, woziła ze sobą nożyczki i tworzyła własne kompozycje z krótkich fragmentów tekstów i obrazków wyciętych z gazet.

Z czasem przekształciło się to w poważną działalność artystyczną. Niezmiennie w tej twórczości pozostały jednak format pocztówki oraz kompozycja oparta na tekście dopełnianym przez obraz. Herta Müller stworzyła w domu warsztat pracy. Gromadzi obrazki i wyrazy, które segreguje alfabetycznie w specjalnie do tego przeznaczonych szafkach. Poszczególne etapy pracy prowadzone są na kilku stołach. Artystka nie ogranicza się do gotowych, już istniejących wyrażań lub przedstawień. Często wykorzystuje pojedyncze sylaby, litery, fragmenty obrazów. Tworzy słowa, w tym neologizmy, których wygląd odpowiada jej wizji. To sprawia, że wyrazy nabierają waloru sensualnego.

Dla Herty Müller, jak dla każdego artysty, istotne są kolor oraz kompozycja. Stworzyła ona unikalną koncepcję poezji wizualnej, podporządkowaną

Herta Müller, bez tytułu, 2011, kolaż,
14,8 × 10,5 cm, courtesy H. Müller

rygorowi narzuconego formatu, w którego obrębie ma możliwość operowania jedynie ograniczoną liczbą słów (od kilkunastu do około stu). Za pomocą skondensowanej metafory uchwytuje rzeczywistość, tworząc impresje na jej temat. Sam proces jest rozłożony w czasie, wymaga od autorki dużej precyzji i skupienia.

Wystawa Herty Müller stanowi część cyklu, w ramach którego pokazujemy wieloaspektowość osobowości twórczych – pisarzy, filozofów oraz naukowców, a zarazem autorów prac wizualnych. Dotychczas prezentowaliśmy kolaże Wisławy Szymborskiej, rysunki Zbigniewa Herberta, obrazy olejne i akwarele Joachima Ringelnatza, rysunki i obrazy Leona Chwistka oraz akwarele Aliny Dawidowicz.

Herta Müller urodziła się 17 sierpnia 1953 roku w Nițchidorfie, w wielokulturowym Banacie w Rumuńskiej Republice Ludowej. Pochodzi z mniejszości niemieckiej. Jej ojciec był podczas wojny żołnierzem Waffen-SS, służył w 10. Dywizji Pancerniej SS „Fruntsberg”. Matka po wojnie została wywieziona wraz z innymi Niemcami banackimi na kilka lat do ZSRR do pracy przymusowej. Herta Müller uczyła się w niemieckojęzycznym liceum w Timișoarze. W latach 1973–1976 studiowała germanistykę i filologię rumuńską na Uniwersytecie Zachodnim w Timișoarze. W 1976 roku podjęła pracę jako tłumaczka tekstów technicznych w fabryce maszyn, jednak w 1979 roku, po odmowie współpracy z Securitate (Departament Bezpieczeństwa Państwowego), straciła posadę. W 1987 roku wyemigrowała i osiedliła się w Berlinie Zachodnim. Pracowała jako twórczyni i profesor wizytujący na kilku uniwersytetach w Niemczech i w innych krajach. W 2009 roku otrzymała Literacką Nagrodę Nobla. Mieszka i pracuje w Berlinie.

Nakładem MOC AK-u ukazał się katalog wystawy *Tam gdzie nie można mówić. Słowo jako obraz, obraz jako słowo.*

Publikacja zawiera tłumaczenia na polski i angielski ponad 80 kolaży niemieckiej noblistki. Towarzyszą im reprodukcje oryginalnych prac, a także wywiad z autorką oraz eseje między innymi Michała Rusinka i Christiny Rossi.

Publikacja dostępna w MOC AK Bookstore i online.

BEATA STANKIEWICZ DZIESIĘCIU ŻYDÓW, KTÓRZY ROZSŁAWILI POLSKĘ

Kurator: Maria Anna Potocka
Koordynator: Martyna Sobczyk
Wernisaż: 27.6.2019, godz. 18
Czas trwania wystawy: 28.6–22.9.2019
Miejsce: Galeria Alfa

Plakat wystawy

Skala Holokaustu i śmierć milionów Żydów wstrząsnęły ludzkimi sumieniami, ale przede wszystkim zmusiły świat do przemyślenia zbrodniczej absurdalności antysemityzmu. Musimy zdawać sobie sprawę z ogromnego niebezpieczeństwa kryjącego się w tej spuściźnie naszej religii i kultury. Sztuka jest tu odpowiednim narzędziem ostrzegania.

Seria obrazów Beaty Stankiewicz pod tytułem *Dziesięciu Żydów, którzy rozsławili Polskę* otwarcie nawiązuje do pracy Andy'ego Warhola *Dziesięć portretów Żydów XX wieku*. Oba cykle prezentują postaci, których sława i wielkość były silniejsze niż pochodzenie. Artyści sugerują – i jest w tym pewna gorzkość – że uprzedzenia wobec Żydów może stłumić jedynie ich genialność.

Beata Stankiewicz przedstawia bohaterów polskiej kultury i nauki. Zastosowała zupełnie inne rozwiązania medialne niż Warhol. Wymyśliła malarski trik pozwalający uzyskać maksymalną wyrazistość postaci. Twarze przedstawiła boleśnie realistycznie, nawet przesadzając z wyostrowaniem rysów. Natomiast ubrania i atrybuty zaznaczyła jedynie miękką, kojarzącą się z Wyspiańskim kreską. Ten kontrast wzmocnił poczucie obecności namalowanych osób. Ich rola w rozsławianiu Polski została dodatkowo podkreślona dzięki sztuce.

Beata Stankiewicz, *Bruno Schulz*, z cyklu *Dziesięciu Żydów, którzy rozsławili Polskę*, 2018, olej, flamaster wodny / płótno, 100 × 70 cm, Kolekcja MOCAK-u, fot. R. Sosin

DANA ARIELI POLSKI FANTOM

Kurator: Marlena Nikody

Wernisaż: 27.6.2019, godz. 18

Czas trwania wystawy: 28.6–31.8.2019

Miejsce: Biblioteka MOCAK-u

Plakat wystawy

Dana Arieli (ur. 1963) – izraelska artystka, profesor historii – w swoich projektach bada relacje między sztuką a polityką, zarówno w systemach totalitarnych, jak i demokracjach. W projekcie *Fantomy. Podróż śladami szczątków dyktatury*, który realizuje od 2009 roku, dokumentuje pozostałości po upadłych reżimach. W Bibliotece MOCAK-u prezentujemy wybór jej fotografii z cyklu *Polski fantom*. Wystawa składa się z pięciu części (Warszawa, Nowa Huta, Kraków, Auschwitz, Kielce). Współcześnie wykonane zdjęcia dotyczą obiektów, przestrzeni i miejsc związanych z okresem II wojny światowej i Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Artystka dokumentowała także miejsca w 14 innych krajach, między innymi w Niemczech, Rosji, we Włoszech i w państwach wschodniej Azji.

Dana Arieli posługuje się pojęciem fantomu, rozumianego jako odczuwanie bólu w amputowanej kończynie. W swoich pracach stara się uchwycić ślady systemów, które nadal są źródłem dyskomfortu. Jednocześnie wskazuje na ludzką bezsilność wobec najtrudniejszych wyzwań etycznych związanych z zagrożeniami dla wolności człowieka w systemach totalitarnych. W tym ujęciu fantom kojarzy się z uciążliwością niepokoju i nieustannego przypominania o porażce moralnej człowieka.

Artystka w swojej sztuce pyta o świadomość istnienia pozostałości po upadłych dyktaturach w obszarze kultury wizualnej, a także zastanawia się nad tym, jak przestrzeń stworzona w czasach reżimu oddziałuje po zmianie politycznej, w warunkach demokratycznych.

W projekt zaangażowani są odbiorcy, którzy dzięki możliwości komentowania prac na stronie internetowej zabierają głos w dyskusji na temat przepracowywania trudnej przeszłości i jej fantomowego objawiania się w przestrzeni publicznej. Widzowie mogą zabrać do domu komentarze towarzyszące prezentowanym na wystawie fotografiom, jak również napisać własne na jednym z komputerów udostępnionych w czytelni.

Dana Arieli, *Kraków*, z cyklu *Phantom Project* (2009–), 2015, fotografia cyfrowa, courtesy D. Arieli, <http://phantoms.photography>

MŁODZI Z ŁÓDZKIEJ SZKOŁY FILMOWEJ

Kurator: Agnieszka Sachar

Wernisaż: 27.6.2019, godz. 18

Czas trwania wystawy: 28.6–22.9.2019

Miejsce: Galeria Re

Plakat wystawy

Artyści: Zuzanna Grajcewicz, Michał Hytroś, Peter Sand Magnussen, Tales Maniçoba, Ivan Maslov, Ania Morawiec, Patrycja Polkowska, Jeremi Skrodzki

Na wystawie pokazujemy etiudy końcoworoczne studentów Wydziału Reżyserii Filmowej i Telewizyjnej Szkoły Filmowej w Łodzi, które powstały w pracowni filmu dokumentalnego Grażyny Kędzielawskiej, Marii Zmarz-Koczanowicz i Sławomira Kalwinka prowadzonej na pierwszym roku.

Filmy cechuje duża różnorodność tematyczna. Reżyserzy wybierają na bohaterów swoich prac osoby należące do bardzo zróżnicowanych grup społecznych, reprezentujące odmienne postawy i dokonujące rozmaitych wyborów. Elementami wspólnymi są refleksja antropologiczna, prezentacja pewnego sposobu na życie oraz związanych z nim trosk, pragnień i tęsknot.

Na poziomie rozwiązań formalnych możemy wyróżnić dwa sposoby narracji. Pierwszy – popularniejszy wśród studentów – to portretowanie wybranych postaci i grup społecznych poprzez wypowiedzi bohaterów filmowych, połączone z komentarzami reżysera. Drugi typ narracji to opowiadanie przede wszystkim obrazami i dźwiękiem. Pierwszy, reportażowy sposób budowania historii jest nieco bardziej oczywisty. W drugim odczytanie sensu opiera się na intuicji i wizualnej uważności odbiorcy.

Pokazywane filmy dokumentalne prowadzą do konkluzji, że osobowość i wrażliwość człowieka są w dużej mierze zdeterminowane przez jego wybory życiowe oraz relacje z najbliższymi.

W publikacji *Przewodnik dokumentalisty. Podstawy warsztatu* autorstwa Grażyny Kędzielawskiej został opisany jej autorski program pracowni. Książka jest dostępna w MOC AK Bookstore. Została przetłumaczona na języki angielski, francuski i białoruski.

Zuzanna Grajcewicz, *Wycinka*, 2017, video, 16 min 19 s, courtesy Szkoła Filmowa w Łodzi

DESIGN SYMBOLICZNY (KOLEKCJA MOCAK-U)

Kurator: Maria Anna Potocka

Wernisaż: 27.6.2019, godz. 18

Czas trwania wystawy: od 28.6.2019

Miejsce: budynek A, poziom -1

Artyści: Faig Ahmed, Feiko Beckers, Mona Hatoum, Koji Kamoji, Frodo Mikkelsen, Bjørn Nørgaard, Farid Rasulov, Kourosh Salehi, Lee Seung-hee, Daniel Spoerri, Maria Stangret, Zbigniew Warpechowski

Artyści wszędzie szukają możliwości uprawiania sztuki. Znaleźli je również na polu architektury i designu. Tradycyjnie te dziedziny są podporządkowane funkcji. Inwencja twórcza projektanta wpisuje się w nadrzędną zasadę użyteczności. Współcześni artyści wykorzystują relację inwencja – funkcja w sposób szczególnie przewrotny. Odrzucają niemal całkowicie – z pewnymi wyjątkami – funkcję praktyczną, natomiast wykorzystują jej symbolikę. Rzeczy zaczynają ludzić swoją praktycznością i równocześnie na nią nie pozwalają. Dzięki temu pojawia się przestrzeń rozgrywek ideowych.

Dywan **Faiga Ahmeda** stał się historią własnych warstw. Kotara **Mony Hatoum** – interpretacją geografii. Stoły **Daniela Spoerriego** zaprzeczyły grawitacji. Paleta transportowa **Farida Rasulova** uległa ambicjom estetycznym. Naczynia **Lee Seung-hee** zrezygnowały z trzeciego wymiaru. Mebel u **Kojiego Kamojiego** stał się istotą. Pojemnik na śmieci **Bjørna Nørgaarda** zaczął pochłaniać idee. Talerze **Feika Beckersa** przenoszą życiowe mądrości. Gra w klasy **Marii Stangret** zaprzecza ludzkim możliwościom. Czaszki **Froda Mikkelsena** i **Kourosha Salehiego** rozmyślają o życiu po życiu. A talerze **Zbigniewa Warpechowskiego** podejmują rozmowy egzystencjalne.

W każdej z tych prac zaprzeczenie funkcji stało się istotnym argumentem artystycznym. Sztuka zamieniła praktykę w koncept refleksyjny.

Bjørn Nørgaard, *Recycling Art*, 2016, instalacja, 215 × 67 × 72 cm, Kolekcja MOCAK-u

RUCH JAKO MATERIA SZTUKI (KOLEKCJA MOCAK-U)

Kurator: Dominika Mucha

Wernisaż: 27.6.2019, godz. 18

Czas trwania wystawy: od 28.6.2019

Miejsce: budynek A, poziom -1

Krzysztof M. Bednarski, *Czytanie „Kapitału”*, 2014, instalacja, 130 × 160 × 35 cm, Kolekcja MOCAK-u

Artyści: Mirosław Bałka, Kuba Bąkowski, Krzysztof M. Bednarski, Danny Devos, Adam Garnek, Noel Harding, Žilvinas Kempinas, Krištof Kintera, Agnieszka Kurant, Marek Kvetán, Leszek Lewandowski, Evelyn Loschy, Julian Opie, Janek Simon, Walid Siti, Marian Szulc

Na wystawie pokazujemy wybrane obiekty i instalacje z Kolekcji MOCAK-u, w których szczególną rolę odgrywa ruch. We wszystkich pracach pełni on funkcję narzędzia spajającego przekaz i kreującego sens. Dzięki temu staje się niemal obiektem. Zgodnie z Einsteińską teorią energia zamienia się w materię.

Prezentujemy prace 16 artystów z Polski i zagranicy. Zależało nam na pokazaniu jak najszerszej skali czasowej. Najstarsza realizacja pochodzi z 1959 roku, najnowsza z 2017. Dzieła reprezentują odmienne problemy, rozwiązania medialne oraz kombinacje symboliczne.

Mirosław Bałka zderza ruch z bezruchem. Z ośmiu kręgów solnych – symbolu wartości – uruchamia tylko jeden. **Kuba Bąkowski** nadmuchuje wspomnienie o Gagarinie, stawiając siebie w pozycji stwórcy. **Krzysztof M. Bednarski** przelewa brudną wodę z jednej głowy Karola Marksa do drugiej. **Danny Devos** wymachuje nożami przed planszami opisującymi ofiary polskiego seryjnego mordercy. **Adam Garnek** proponuje pracę interaktywną. Widz może przetwarzać dźwięk na obraz. **Noel Harding** w konstrukcji z rur aluminiowych i pulsującego światła wyraża osobowość stłumioną. **Marian Szulc** – nestor wystawy – tworzy mobile będące uruchomioną abstrakcją. **Julian Opie** analizuje ludzkie cechy w animacjach komputerowych. **Žilvinas Kempinas** zawiesza delikatną taśmę magnetyczną pomiędzy dwoma silnymi wiatrakami. **Evelyn Loschy** konstruuje urządzenie niszczące rzeźbę. W ten sposób pokazuje destrukcyjną rolę dotyku. **Krištof Kintera** ubiera kruka w skórzaną kurtkę, sadza go na gazęzi i każe mu wygłaszać komentarze cywilizacyjne. **Marek Kvetán** wzbogaca wzór wschodniego dywanu pulsującymi, kolorowymi lampkami. Efekt wzmacnia arabską muzyką. **Walid Siti** wkłada figurki żołnierzy w obracający się okrąg z drutu kolczastego. Ruch co chwila wyrzuca jednego z nich poza obręb koła. **Agnieszka Kurant**, **Janek Simon** i **Leszek Lewandowski** wykorzystują symboliczny potencjał zegara. Każde z nich w zupełnie inny sposób.

KINO LETNIE

Przez całe wakacje MOCAK zaprasza na wieczorne seanse filmowe nawiązujące do problematyki wystawy *Natura w sztuce*. Pokazy odbywać się będą w piątki o godzinie 21 w podcieniach MOCAK-u od 5 lipca do 30 sierpnia.

Natura jest w kinie wszechobecna. Towarzyszy bohaterom jako tło, pejzaż, kontekst, sytuacja, ale też odbicie ich wewnętrznych podróży. Jest ważnym elementem konstrukcyjnym filmowego świata – na jej tle człowiek ze swoimi sprawami okazuje się tylko epizodem w potężnym procesie przemian, dyktowanych przez rytm przyrody. Wybrane propozycje ukazują szerokie spektrum możliwości prezentowania i wykorzystywania natury w kinie.

5 lipca

Biały Bóg

Fehér isten

2014, 119 min

reż. Kornél Mundruczó

26 lipca

Tanna

2015, 100 min

reż. Martin Butler,
Bentley Dean

16 sierpnia

Nasze jutro

Demain

2015, 119 min

reż. Cyril Dion, Mélanie Laurent

12 lipca

Ága

2018, 98 min

reż. Milko Lazarow

2 sierpnia

Grizzly Man

2005, 103 min

reż. Werner Herzog

23 sierpnia

Barany. Islandzka opowieść

Hrútar

2015, 93 min

reż. Grímur Hákonarson

19 lipca

Sól ziemi

Le sel de la terre

2014, 110 min

reż. Wim Wenders, Juliano
Ribeiro Salgado

9 sierpnia

Wyprawa Kon-Tiki

Kon-Tiki

2012, 104 min

reż. Joachim Rønning,
Espen Sandberg

30 sierpnia

Serce psa

Heart of a Dog

2015, 75 min

reż. Laurie Anderson

fot. Dział Promocji

Po prostu sztuka

Goście z niepełnosprawnością intelektualną w MOC AK-u

MOC AK regularnie rozwija swoją ofertę programową dla odbiorców z niepełnosprawnością intelektualną.

W 2019 roku w ramach projektu *Po prostu sztuka* edukatorzy i edukatorki kolejny raz mieli okazję do wymiany doświadczeń z ekspertkami z Fundacji Kultury bez Barier. Do współpracy zaprosiliśmy też studentki Wydziału Projektowego Uniwersytetu Pedagogicznego ze Studenckiego Koła Naukowego „Prototyp”. Efektem wspólnej pracy będą: przewodniki i proste teksty, materiały graficzne i pomoce dydaktyczne, na których bazie zorganizowane zostaną bezpłatne spotkania i warsztaty o charakterze integracyjnym.

Punktem wyjścia do działań edukacyjnych będą dzieła z Kolekcji MOC AK-u autorstwa Mirosława Bałki, Roberta Maciejuka, Małgorzaty Markiewicz i Mariana Szulca.

Zapraszamy na otwarte warsztaty:

13.7, sobota, godz. 12 – zajęcia poświęcone twórczości Mirosława Bałki

3.8, sobota, godz. 12 – zajęcia poświęcone twórczości Mariana Szulca

14.9, sobota, godz. 12 – zajęcia poświęcone twórczości Roberta Maciejuka

12.10, sobota, godz. 12 – zajęcia z udziałem Małgorzaty Markiewicz

Prowadzący: Aleksandra Andrukowicz, Weronika Dziepak, Kamil Gibas, Anna Oramus oraz studenci Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie.

Zespół projektowy: studentki wzornictwa UP pod kierownictwem dr. Marcina Nowaka: Weronika Dziepak, Julia Janowska, Aleksandra Krogulecka, Zuzanna Krzemień, Katarzyna Szafarska (Studenckie Koło Naukowe „Prototyp”).

Koordinacja: Maria Praweńska

Partnerzy projektu:

Środowiskowy Dom Samopomocy w Krakowie

Fundacja Leonardo

Fundacja dla Dzieci, Młodzieży i Dorosłych Niepełnosprawnych Intelektualnie „Dom z Marzeń”

Uniwersytet Pedagogiczny im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie

Fundacja Kultury bez Barier

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego pochodzących z Funduszu Promocji Kultury.

NAJBLIŻSZE WYDARZENIA W MOCAK-U

25.6.2019, wtorek, 18.00

Pamięć kultury. Między mroczną turystyką a traumą. Wykład i warsztaty z Daną Arieli

1.7–30.8.2019

Lato w MOCAK-u. Propozycja dla grup zorganizowanych

5.7–30.8.2019

Kino letnie w MOCAK-u

6.7.2019, sobota, 12.00–13.30

Aktywne czytanie. Zajęcia literacko-plastyczne dla dzieci do ósmego roku życia

7.7.2019, niedziela, 12.00

Oprowadzanie po wystawach w języku ukraińskim

13.7.2019, sobota, 20.00

Noc Jazzu w MOCAK-u

Amalia Obrębowska Quartet

14–21.7.2019

Działania edukacyjne MOCAK-u na Festiwalu Terra Artis w Lanckoronie

13.7.2019, sobota, 18.00

Sztuka opowieści. Dyskusyjny klub czytelniczy: *O pięknie* Zadie Smith

28.7.2019, niedziela, 15.00–16.00

Drugie życie książki. Wymiana książek współorganizowana z Krakowskim Biurem Festiwalowym

PARTNER MOCAK-U

PATRON GALERII RE

RE-Bau

HERTA MÜLLER

TAM GDZIE NIE MOŻNA MÓWIĆ.

SŁOWO JAKO OBRAZ, OBRAZ JAKO SŁOWO

MŁODZI Z ŁÓDZKIEJ SZKOŁY FILMOWEJ

PARTNER WYSTAWY

Państwowa Wyższa Szkoła
Filmowa, Telewizyjna i Teatralna
im. Leona Schillera w Łodzi

PARTNERZY WYSTAWY

DANA ARIELI

POLSKI FANTOM

WSPÓŁPRACA

PRZY WSPARCIU

PARTNER PROJEKTU

PARTNER WYSTAWY

KOLEKCJA MOCAK-U

RUCH JAKO MATERIA SZTUKI

DESIGN SYMBOLICZNY

**Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.**ZAKUP CZĘŚCI PRAC DOFINANSOWANO ZE ŚRODKÓW
MINISTRA KULTURY I DZIEDZICTWA NARODOWEGO.

PATRONI MEDIALNI

TVP KULTURA JEST PATRONEM MEDIALNYM WYSTAW: AM GDZIE NIE MOŻNA MÓWIĆ. SŁOWO JAKO OBRAZ,
OBRAZ JAKO SŁOWO HERTY MÜLLER ORAZ POLSKI FANTOM DANY ARIELI.

MUZEUM SZTUKI WSPÓŁCZESNEJ W KRAKOWIE MOCAK - INSTYTUCJA KULTURY MIASTA KRAKOWA

Muzeum Sztuki Współczesnej w Krakowie MOCAK

ul. Lipowa 4, 30-702 Kraków

tel.: (12) 263 40 00; fax: (12) 257 10 34

office@mocak.pl

Dyrektor: Maria Anna Potocka

Zastępca dyrektora: Roman Krzysztofik

Kontakt dla mediów

Marta Sokołowska

sokolowska@mocak.pl

tel.: (12) 263 40 55